

j e d a n

Do toga nikada ne bi došlo da nije rešavala onaj glupi test. Ili barem do toga ne bi došlo da nije rešavala onaj glupi test i pala.

Pala.

Ona da padne na testu.

Kloi Sinkler, koja nikada nije pala ni na jednom ispitu u životu.

Naravno, nije bila ozbiljna kada je rešavala test, čim je dodavala svoje odgovore umesto da zaokruži jedan od ponuđenih. U dubini duše znala je da je besmisleno da se nervira zbog toga, pošto test nije ozbiljno shvatila. Osim toga, šta uopšte znači jedan takav glupi test? Ništa. To joj je bilo apsolutno jasno. Ali ono što je započelo kao šala pokazalo joj je da je na neke teme mnogo osetljivija nego što je mislila.

Padanje na testu – ili možda činjenica da se nije ni potrudila da ga položi – ukazalo joj je na nešto mnogo dublje. Digla je ruke od bilo kakvog vida ljubavnog života i uložila svaki atom energije u posao urednice TV stanice KTEX. S njene tačke gledišta, surovi

svet televizije i ubiranja prihoda od reklamiranja bio je mačji kašalj u poređenju sa nepremostivim lavirintom koji je za nju predstavljao muški mozak.

Bila je mnogo zrelija od svih muškaraca koje je sretala.

Žudela je za inspirativnim, intelektualnim razgovorom; muškarci su žudeli za seksom.

Ali, ona je obećala sebi da nikada više neće pristati na seks dok ne bude bila sigurna da je to ono pravo i da je pored nje muškarac sa kojim joj je suđeno da bude. Što je, sve u svemu, ukazivalo samo na jedno.

Nije se baš ubijala od seksa u poslednje vreme.

Ako se uzmu u obzir odgovori na pitanja iz „Seksi!” testa, morala je da se zapita da li će za nju uopšte ikada više biti seksa.

Da li je moguće da je kao odgovor na drugo pitanje zaista napisala *lama?* Zgrozila se. Lame su nesumnjivo vredne životinje, ali čula je i da mnogo pljuju.

Kao da je njen odgovor zbog *toga* zabrinjavajući.

Ranije te večeri, dok se spremala za koktel u *Hiltonu*, Kloi je obukla svoju uobičajenu, jednostavnu crnu večernju haljinu koju je uvek nosila u takvim svečanim poslovnim prilikama. Ali kada se pogledala u ogledalo u hodniku, proučavajući svoju ravnu crnu kosu do ramena ošišanu u ozbiljni paž, prevelike naočare i šiške sa kojima je izgledala kao da ima dvanaest godina a ne dvadeset sedam, setila se šta je njena baka stalno ponavljala:

Zahvali se svojim srećnim zvezdama što izgledaš prosečno, Kloi. Tvoj dar je u tome što si pametna i razumna. Ne dozvoli da te te osobine ikada napuste.

Njena baka je umrla prošle godine i, iako nije prošao ni jedan jedini dan da ne pomisli koliko joj ta žena nedostaje, Kloi se i dalje pitala kako prosečan izgled uopšte može da bude velika vrlina.

U tom trenutku je shvatila zašto ju je jedan glupi test iz novina toliko uznemirio. Nije bila baš sigurna da zbog toga treba da bude srećna, ali zaista je izgledala prosečno. Nije bila seksi. Ili je možda bolje reći da nikada nije ni pokušala da bude seksi.

A onda se sve promenilo. U jednom trenutku išla je prema kuhinji da pronade jednu utehu u čokoladnom kolaču sa šlagom, a već u sledećem obuzeo ju je neki nepoznati osećaj. Htela je da bude lepa. Poželela je da bude seksi i da zaboravi do tančina razrađena pravila prihvatljivog i dostojanstvenog ponašanja za devojke, koja je u nju usadila njena baka.

Trebalo je da pojede onaj kolač.

Umesto toga, srce je počelo jako da joj lupa dok je žurila nazad u spavaću sobu. Iako su joj se ruke tresle od nemira i uzbuđenja, počela je brzim pokretima da nanosi šminku i rumenilo na bledo pegavo lice. Stavila je karmin i maskaru, što je inače izuzetno retko činila. Čak je i uvila svoju ravnu kosu i sklonila šiške sa lica. Štaviše, obukla je i haljinu koju joj je Džulija poslala.

Trideset minuta kasnije, Kloj je opet stala pred ogledalo i nije mogla da se prepozna.

Večeras je niko ne bi uporedio sa lamom.

Postojao je samo jedan mali problem sada kada je sedela na hotelskom parkingu u haljini i svilenkastim rukavicama koje su bile apsolutno seksi.

Nije mogla da se natera da izađe iz automobila.

Sedela je tako nepomično, iskreno se pokajavši što se ovako obukla. Nestalo je one odlučnosti i samouverenosti koju je osećala dok se spremala, što je sada shvatala kao znak da nema ovde šta da traži ovako obučena. Ali obećala je Džuliji da će ići, a već je bilo suviše kasno da se vrati kući i presvuče. Bila je predstavnik KTEX

TV ove večeri, i kao glavna urednica TV stanice, znala je da mora da se pojavi.

Pošto nije bilo ni traga ni glasa od hotelskog vratara koji bi preuzeo njen auto, Kloj je ugasila motor i uzela nepraktičnu tašnicu u koju su mogli da stanu samo četka, rumenilo i žvake. Obično joj ti predmeti nisu bili najvažniji. Ali, večeras se Kloj svakako nije osećala kao i obično.

Čim je izašla iz auta, počeo je strahovit vetar, onaj koji šiba po celom gradu sve do vrhova planine Frenklin. Vrata kola su se zalupila, a nju je vetar takvom silinom počeo da nosi po parkingu da se jedva održala na nogama zahvaljujući cipelama sa vrtoglavo visokom štiklom. Jedva da je videla kuda ide, i na trenutak je pokušala da prekrije kosu rukama. Ali morala je da zaboravi na modernu frizuru u situaciji kada je svaki atom snage morala da usmeri na to da uopšte ostane na nogama.

„Ahhh!”, povikala je u vetar, ali joj se glas odmah izgubio u daljini. Požurila je da što pre stigne do hotela dok ju je po licu pekala prašina koju je vetar nosio. Jedva da je išta videla od sopstvene kose koja je letela na sve strane i udarala je po licu. Mislila je da nema nigde nikoga. A onda je, bez ikakvog upozorenja, naletela na nekoga. Iz sve snage. I baš udarila u njega.

Udarac ju je bacio napred, a ruke je ispružila kao da leti. Sve se desilo tako brzo da nije uspela da održi ravnotežu. Svilenkaste rukavice su prve dotakle pločnik, a tanušni lanac torbice obmotao joj se oko ručnog zgloba. Zatim su joj se kolena strovalila na zemlju i osetila je iznenadan bol. Ležala je nepomično na zemlji.

„Jesi li dobro?”

Dubok i zapovednički muški glas koji je dopro do nje zvučao je isprekidano i prigušeno. Pokušala je da se uspravi, ali pre nego što joj je to pošlo za rukom obuhvatile su je dve snažne ruke i podigle

bez imalo napora. Pokušala je da vidi ko je to, ali je čovek bio mnogo viši od nje, tako da je uspela da vidi samo njegovu košulju kada ju je privio uz sebe da bi je zaštitio od vetra.

Tako pripijenu uz sebe, poveo ju je prema hotelu. I pored bola, bila je i te kako svesna čovekovog dodira i načina na koji je zaštitnički obgrlio njeno telo i tako ga lako kontrolisao. Osetila se bezbedno, a to je za nju bio potpuno nepoznat osećaj.

Ulazna vrata su se automatski otvorila i zatvorila za njima. Iznenađujuća tišina nakon oluje bila je prosto zaglušujuća. Oči su je peckale, a kolena su je strahovito bolela. U daljini je čula mrmljanje glasova sa recepcije. Nekoliko ljudi je stajalo u ulaznom holu i pokušavalo da se oporavi od vetra.

„Jesi li dobro?“, čovek je ponovo upitao, držeći je za nadlaktice da bi stabilno stajala.

Njene nekadašnje lokne sada su više podsećale na froncle nego na bilo kakvu elegantnu frizuru. Osećala je da joj je haljina iskrivljena, a rukavice su bile pocepane na više mesta. Sav trud koji je uložila u doterivanje bio je uništen.

Bila je u haosu i nije bilo šanse da ovakva ide na zabavu. „Jesam, da“, rekla je neuverljivo.

Osećala je njegovu napetost i vrelinu od običnog dodira ruke. „Pa i nisi baš toliko dobro“, rekao je mirno, ali ubedljivo.

„Molim?“

Uhvatio ju je za lakat i poveo iz hola. Opet ju je čvrsto stegao i poveo sa sobom, ali kada su došli do vrata koja vode do dela u kome su hotelske sobe, ukopala se u mestu.

„Kuda me to vodiš?“

„Ja sam odseo u ovom hotelu.“

„Znači, vodiš me tamo u svoju... svoju...“

„Sobu?“

„Da”, rekla je u šoku. „Kako to misliš da ja tek tako idem u tvoju sobu?”

Uzdahnuo je u znak protesta, ali umesto da je povede prema vratima, krenuo je sa njom na drugu stranu i ubrzo su se našli u elegantnom ženskom toaletu ukrašenom mermerom. Laknulo joj je što unutra nije bilo nikoga. Ali nije osetila olakšanje kada je zaključao vrata.

„Šta to radiš?”

„Ti krvariš.”

„Krvarim?”

Pokazao joj je gde.

Uspela je jedino da kaže: „Oh” kada je pogledala nadole. Njene nekada svetlucave najlon čarape bile su skroz iscepane, a oba kolena bila su joj krvava i blatnjava, kao kod šestogodišnjaka koji nezgodno padne dok se igra napolju.

Povrh svega, nikada nije dobro podnosila krv.

„Oh”, ponovila je, ovoga puta se malo klateći.

„Nemoj sad da kloneš duhom.”

„Ja nikada nisam klonula duhom”, izjavila je uspravivši se.

„To volim da čujem.”

Tada ju je podigao na mermerni pult kao da je perce, a haljina joj se podigla. Tek ga je tada pogledala u lice. Dobro ga je odmerila. Nije bila sigurna da li joj je zastao dah ili je duboko uzdahnula. Samo je znala da je vreme u tom trenutku stalo.

Zurili su jedno u drugo; ona je sedela na lavabou blago podignute brade, dok je on stajao tako blizu da su njegove butine dodirivale njena kolena. Izgledalo je da je iznenađen koliko i ona.

Činilo se kao da čitavu večnost nisu uspeli da odvoje pogled jedno od drugog, iako verovatno nije prošlo više od sekunde.

Imao je zapovedničko držanje, a tako se i ponašao. Bio je visok i imao crnu kosu začešljanu unazad i crne oči koje su odavale inteligenciju, mudrost i samopouzdanje. Oštre crte njegove vilice odavale su sposobnost da apsolutnu kontroliše svaku situaciju. Ovaj čovek je navikao da dobije sve što poželi.

Nosio je finu košulju koja je ocrtavala široka ramena i spuštala se prema uskom struku i dugim nogama. Dok je tako stajao, izgledalo je kao da se uvek oseća odgovornim za sve što se dešava oko njega, i uopšte ga nije pomela ova situacija kada se u zaključanom ženskom toaletu našao sa nepoznatom ženom. Nije se osmehnuo niti rekao bilo šta, mada je jasno osetila šta je njegov pogled značio. Ali, već u sledećem trenutku se trgao i usredsredio na njene povrede.

„Daj da ti vidim ruke.”

Nije sačekao njen pristanak. Uhvatio je oba zgloba i pažljivo uklonio ostatke svilenkastih rukavica. Ovoga puta je svesno zadržala dah kada su njegove krupne, preplanule šake obgrlile njene koje su u poređenju sa njegovim bile bele kao sir.

Na svu sreću, rukavice su ipak uspele da joj donekle zaštite dlanove. Međutim, podlaktice nisu tako dobro prošle.

„Sigurno te boli”, rekao je proučavajući njene ruke.

Čim je to izgovorio, ona je shvatila da je zaista boli.

Uzeo je jedan elegantni papirni ubrus i natopio ga mlakom vodom; navlažen, monogram hotela je potamneo. Uprkos zapovednom i nemilosrdnom držanju, njegov dodir bio je nežan kada je počeo da uklanja krv i blato sa njenih ruku. Uzbuđenje koje je ovaj snažni čovek izazvao potpuno je blokiralo bol od povreda. Posmatrala ga je dok se koncentrisao na to da joj pomogne, malo je pomerio glavu u stranu da bi imao što bolji pregled.

Bila je potpuno svesna njegovog daha koji kao da joj je milovao uvo. Pažljivo ju je držao za ruku dok joj je čistio rane. Nije mogla da se seti kada je poslednji put osetila nečiji dodir. Zavrtelo joj se u glavi i počela je da se klati.

Pogledao ju je. „Kako se držiš?”

„Nekako”, prošaputala je.

Međutim, uopšte joj nije bilo loše. Obuzela ju je nestvarna seksualna želja. Jedva da je uspevala da zadrži suze od uzbuđenja kada je on klimnuo glavom u znak podrške i prešao na njena kolena.

Ali, u tom poduhvatu zasmetale su mu njene najlonke. Bez premišljanja je zavukao ruke pod njenu haljinu. U tom trenutku joj je zastao dah. Poput ljubavnika, prešao je snažnim rukama preko njenih butina. Čitavo telo joj je uzdrhtalo, što se sigurno nije desilo zbog rana ili njihovog isceljenja, i nesvesno je pokušala da skupi kolena. Međutim, njegove ruke su je sprečile. Mislila je da će se onesvestiti kada je osetila kako njegovi prsti povlače ostatke najlon čarapa neverovatno blizu njenog međunožja. Skinuo ih je bez problema i bacio u đubre.

Taj čin nije bio naročito seksi, ali s obzirom na to da ju je u poslednjih nekoliko godina jedini put neko dodirnuo kada je bila na manikiru, sada joj se činilo kao da joj se ceo svet okrenuo naopačke. Shvatila je da ju je obuzeo osećaj koji je čekala čitavog života. Tako silovito, poput sna iz kojeg ne želite da se probudite.

Svoj život je organizovala na način za koji je smatrala da je prihvatljiv. Ali surova realnost naterala ju je da se zapita da li je cena koju je zbog toga platila možda previsoka. Kada je osetila ruke ovog čoveka na svojim butinama, čak i ovako potpuno nevino, nešto se u njoj pokrenulo.

Pobuna protiv svega za šta je mislila da je ispravno?

Nesmotrenost?

Ne, nije se radilo o tome, već o nečemu mnogo jednostavnijem. Bila je to vrela, neobuzdana strast.

Ali ona se sigurno neće prepustiti nečemu takvom, pogotovo ne sa nekim nepoznatim. Ipak je bila pametna i razumna.

„Mogla sam ja to da uradim”, izjavila je trudeći se da nadjača pulsiranje u grudima dok je unezvereno pokušavala da skrene pogled sa njegovih snažnih ruku.

„Sad više nije bitno.”

Usredsredio se na njeno koleno. Ona je pokušavala iz petnih žila da negde pronađe staru Kloi, onu koju je znala, koja bi odavno od ovog čoveka zahtevala da skloni ruke sa nje.

„Ali zaista sam htela da zvučim strogo”, rekla je.

Pogledao ju je podignute obrve. „Da, mislim da mi je tvoje cviljenje ostavilo takav utisak.”

„Ja ne cvilim!”

„Pa, cvilela si malopre.”

Zinula je u njega. „Ovo zaista ne ide kako bi trebalo.”

„Nisam znao da postoji određeni pravilnik po kome se ovakve situacije odvijaju.”

„Postoji.”

„Mora da tog dana nisam bio u školi.”

„Baš smešno.”

U tom trenutku se prvi put osmehnuo, i opet joj je zastao dah. Njegov osmeh je bio neverovatan, kao kada se sunce probije kroz tamne, olujne oblake. Onda se uspravio. „Evo, jedno koleno je gotovo.”

I zaista, jedna strana je bila očišćena. Prizor je i dalje bio užasan, ali makar više nije bilo blata.

„Jesi li ti doktor?”

„Nisam.”

„Bolničar?”

„Nisam ni to.”

„Znači, jednostavno ideš unaokolo i spasavaš dame u nevolji?”

Iz njoj nepoznatog razloga, te reči su zbrisale osmeh sa njegovog lica i oblaci su se vratili.

„Pročitala si previše bajki”, rekao je oštro. Opet je poprimio svoj strogi komandujući stav. „Znači, više bi volela da sam te ostavio ispred hotela u onakvom stanju i krenuo u potragu za taksijem, što mi je bila prvobitna namera? Da li je to još jedno pravilo koje sam propustio da naučim?”

Pogledao ju je tim crnim, prodornim očima, i činilo joj se kao da može da prodre u njen um, u njeno srce. Skrenula je pogled, ali nije mogla da odoli iskušenju. Ponovo ga je pogledala.

Glas joj je zastao u grlu. „Ti se meni podsmevaš.”

Zatim se ponovo blago osmehnuo i malo podigao glavu prema njoj. „Ni slučajno.”

Ponovo se usredsredio na svoj posao. Njena kolena.

„Ovo baš gadno izgleda”, rekao je pritiskajući drugi papirni ubrus na oguljenu kožu.

„Joj!”

Nagnuo se prema njenom kolenu, a ona je pogledala nadole u njegovu gustu, tamnu kosu. Nije imao nikakav parfem, ali je mirisao na čisto. Zamislila je kako se približava da je poljubi. Pri samoj pomisli na to obuzelo ju je uzbuđenje. Vatreno, slatko i silovito. Poželela je da ga dodirne. Da pruži ruke prema njemu. Da bude mačka, a ne lama.

Ovo je tip muškarca pored koga je žena mogla da se oseti seksi. Mračan i opasan, neko kome nije potrebno više od pogleda i nekoliko reči da bi komandovao svetom oko sebe.

U trenutku kao da je vreme stalo, i Kloj je shvatila da nikada nije bila tako svesna ruke nekog muškarca na svom kolenu. Načina na koji su njegovi snažni prsti prelazili preko unutrašnje strane njene butine. I kada je podigao pogled, bila je sigurna da je i on to osetio.

Nisu mogli da prestanu da se gledaju, a tela su im bila tako blizu. Bacio je pogled na njene usne i zbog tog slatkog izazivanja želela ga je još više.

Ali on je bio džentlmen.

Još jednom je pogledao u njene usne, a onda je ponovo svu pažnju posvetio njenom kolenu. Spoljašnji svet kao da nije postojao. Jedino čega je ona bila svesna bili su njegovi dodiri. I te kako je celim telom osetila svaki put kada bi njegova butina dotakla njenu.

Sve one osobine koje ni slučajno nisu bile svojstvene Kloj Sinkler sada su iznenada izbile na površinu. Odjednom je više nije bilo sramota od same pomisli na to da može da bude senzualna. Nije se plašila odbijanja i odbacivanja.

Da li se možda zbog toga do sada bojala da bude seksi? Zbog straha od odbijanja?

A sada, dok je sedela ovde bolno svesna svakog dodira ovog stranca, osećala je kako se i poslednja trunka srama topi pred onim što je u ovom trenutku više od svega želela da uradi. Želela je da se preda. Da i ona njega dodirne. Dobra devojkica Kloj Sinkler poželela je da bude poročno seksi.

Zavrtilo joj se u glavi pri samoj toj pomisli; srce joj je jako lupalo dok je stezala ruke pokušavajući da se obuzda da ne uradi nešto zbog čega će posle sigurno zažaliti. Palo joj je na pamet da se umije hladnom vodom. Izbrojala je do deset, a onda i do dvadeset. Pokušala je da razmišlja o tome šta je sve čeka u narednih

nekoliko nedelja. Treba da odobri platni spisak. Da pronade nove klijente za reklamiranje. Da smisli neke nove ideje za emisije. Ali kada je on završio sa njenim kolenom i ispravio se, nije više ničega mogla da se seti.

Stajao je tako i proučavao je, bez osmeha. Onda je pogledom prešao preko njenog tela i ona je osetila iznenadnu vrelinu. Niko je nikada nije gledao na taj način, tako intenzivno da nije znala da li je obuzima panika ili izuzetno uzbuđenje.

A onda se sve promenilo.

Dogodilo se tako brzo da nije stigla ni da razmisli. U jednom trenutku bila je ona stara, razumna Kloi, pametna, trezvena, stabilna osoba čiji je svaki dan bio besprekorno isplaniran i, samim tim, dosadan. A u sledećem trenu je prošaputala: „Poljubi me”.

Usledila je mrtva tišina, a onda je on uzdrhtao.

Bila je smela i neoprostivo direktna. Ali kao da je i poslednja brana pristojnosti konačno popustila, puštajući vodu da probije sve prepreke, nije je bilo briga. Samo ovoga puta poželela je da se prepusti zagrljaju ovog stranca koji će posle toga nestati iz njenog života.

Večeras, samo večeras, nije želela da bude razumna ni pametna. Htela je da bude slobodna i divlja, puna nekontrolisane strasti.

Međutim, on je nije poljubio i počelo je da je obuzima očajanje. Samo ju je gledao i nije se pomerao. Zurio je u nju, a ona se trglala pri iznenadnoj pomisli da, čak i ovako našminkana i sređena, nimalo nalik na onu običnu dosadnu sebe, ovog čoveka ne privlači.

Kakav je kreten bila da pomisli da bi ovaj čovek, tako snažan, zgodan i očigledno moćan poželeo nju – čak i ako nisu ni rekli jedno drugom kako se zovu, niti izrazili uzajamna očekivanja.

„O, bože, baš sam ispala prava budala. Izvini.” Pokušala je da siđe sa lavaboa, prisativši se svojih odranih kolena.

„Nisi ispala budala”, rekao je uverljivo, dok ju je njegovo nepomično telo sprečavalo da siđe. „Ti si lepa i privlačna...”

Frknula je prezrivo bez razmišljanja, što je bio znak da se stara nemilosrdna Kloj vratila na scenu.

„... ali ti ne znaš ništa o meni.”

Zastala je. Zabacila je glavu i proučavala ga. Da li on to nju testira, o čemu je reč?

„Pa ni ti mene ne znaš”, prošaputala je. Pogledala je u njegove oči i za trenutak se ugrizla za usnu. „U tome i jeste stvar.”

Iznenadila ga je, i po tome kako ju je pogledao zaključila je da njega baš i nije lako iznenaditi.

Namrštio se. „A možda sam ja...”

„Šta? Masovni ubica?”

„Ja nisam ubica.” Zvučao je uvređeno.

„Dobro, jesi li meksički bandit?” Pokušala je da se osmehne.

„Je l' mi živimo u istom veku?”

Ponovo je pogledao u njene usne protiv svoje volje, i videla je nešto za šta je, iako neiskusna, mogla da se zakune da je strast. Ponovo se u njoj probudila nada, i osetila je nestrpljivo iščekivanje.

„Da li bi bilo od pomoći”, upitala je skoro bez daha, „ako bih se ja zaklela da nisam bandit?”

Očekivala je da će se nasmejati tome, ili bar suzdržano osmehnuti. Umesto toga, njegov pogled je postao još mračniji. „Nisam baš siguran. Sa tim nevinoplavim očima i usnama stvorenim za greh, izgledaš kao da bi lako mogla da ukradeš nešto što nikada nisam bio spreman da dam”, rekao je zagonetno.

Ali pre nego što je stigla bilo šta da upita, on je uzdahnuo i opsovao. Zatim ju je ovaj nepoznati čovek uzeo u naručje.

Tela su im se dotakla i nju je obuzela vrešina. Počeli su tako strasno da se ljube kao da im život od toga zavisi. Njegove ruke prešle su preko njenih leđa, i bila je više nego sigurna da je svakako nije poljubio iz sažaljenja.

Obavila je ruke oko njegovih ramena. Nije želela da prizna koliko puta je zamišljala ovakvu situaciju. Sanjala je i maštala o tome. Predavala se zabranjenoj strasti.

Prešao je jezikom preko njenih usana, još više ih otvarajući. Jezici su im se dotakli, a ona je izvukla krajeve košulje iz njegovih pantalona, želeći da dodirne njegovu kožu.

„Ko si ti?“, prošaputao je grubim glasom u njeno uvo.

Oklevala je za trenutak, a onda rekla: „Zar je bitno?“

Nije čekala na odgovor. Prešla je rukama preko njegovih grudi povlačeći košulju, i on se opet predao.

„Obavij noge oko mog struka“, naredio je oštrim glasom. Snažno uzbuđenje joj je prodrimalo telo i osetila je nekontrolisano pulsiranje između nogu. Uradila je ono što je zatražio od nje i zadrhtala je kada je počeo da joj otkopčava haljinu. Donji deo joj je već bio oko struka, a i gornji se polako predao, otkrivajući njene grudi. Bez brushaltera.

Podigao ju je i okrenuo ukrug, naslonivši njena leđa na zid sa elegantnim tapetama. Zaronio je glavu u njen vrat, a pramenovi njegove tamne kose prešli su joj preko obraza dok je usnama prelazio po njenoj koži.

„O, kako si samo meka!“

Spuštao se sve niže i niže dok usnama nije obuhvatio jednu bračavicu. Probudio je sirovu strast u njoj još dok joj je samo vidao rane. Sada, kada su mu namere bile čisto seksualne, u njemu je bilo takve životinjske grubosti da nije znala da li je to plaši ili uzbuđuje.

Čist elektricitet strujao joj je duž svakog nervnog završetka. Migoljila se da se nekako oslobodi stega haljine, čije su se perle sada skupile oko kukova i otežavale joj kretanje. Kada je konačno uspela da se oslobodi, njegovi prsti su se dokopali njenih bradavica. Prepustila sa svojim osećanjima.

Počela je glasno da uzdiše od zadovoljstva i nije se nimalo suzdržavala kada je on palcem i kažiprstom obuhvatio jednu njenu bradavicu. Zadrhtala je od uzbuđenja i zabacila glavu unazad. U sledećem trenutku on je strgao svoju košulju, spustio Kloj malo niže, i ona je odjednom osetila njegove čvrste, mišićave grudi na svojim. Istovremeno se osećala oslobođenom, ali i zarobljenom na neki način, a još više ju je uzbuđivalo to što je znala da ne bi smeli ovo da rade na javnom mestu.

Podigla je ruke i uplela prste u njegovu kosu, instinktivno se izvijajući prema njemu dok je on prelazio usnama preko njenog tela. Kada je obuhvatio usnama njenu bradavicu, nesvesno je počela da ga vuče za kosu i steže sve jače.

Nisu progovarali ni reč. Izgledalo je kao da su izvodili neki nemi ples. Lagano ju je spuštao sve niže dok stopalima nije dotakla pod. Haljina joj je bila spuštena do članaka. Nizao je poljupce po njenoj koži. Zgrabio ju je za guzu, a minijaturne tange koje je krišom kupila nisu baš mogle da se ispreče između njihovih tela. Njegovi dlanovi prelazili su preko njene gole kože; prsti su se sve više spuštali, sve dok nisu doprli do mesta između njenih raširenih butina.

Taj novi dodir ju je iznenadio. U trenutku se postidela i pokušala da se izmigolji. Ali to je bila ona stara Kloj, koja će se vratiti čim izađe kroz ova vrata i ode zauvek od ovog čoveka. Ali sada je želela da se prepusti. Kada je već imala priliku. Niko ne mora da zna za ovo.

Duboko je uzdahnula i raširila noge. Njegov glasni uzdah naveo ju je da i sama poželi da vrisne od uzbuđenja. Osetila je očajničku želju, kao da joj je ovo poslednja prilika u životu. Želela ga je još više, htela je da mu bude što bliže. Mora da je on to osetio. Priljubio se uz nju. Ponovo ju je poljubio, obuhvativši rukama njeno lice dok su njegove usne žudno tražile njene.

Grickao je njenu donju usnu izazivajući je da još više otvori usta i dozvoli mu da je oseti još intimnije. Nije ni bila svesna koliko je glasno uzdahnula dok joj zvuk nije odjeknuo u ušima. Osetila je da je željena, čak i lepa. Kosa joj je bila potpuno raščupana, ali nije je bilo briga. Ovaj čovek ju je tako ljubio da nije želela da ovaj osećaj ikada prestane.

Prešao je rukama preko njenog vrata i ramena. Mazio joj je grudi, ali ovoga puta nije se spuštao niže. Vrhovima prstiju prelazio je preko njene ključne kosti dok ju je ljubio. Činilo joj se da će da izludi dok nije konačno obema šakama zgrabio njene grudi.

Čvrsto ih je stezao, praveći kružne pokrete vrhovima prstiju oko bradavica. Osetila je njegov dah dok joj je jezikom prelazio preko uha. Palcem i kažiprstom počeo je da steže bradavicu dok je jezikom prelazio preko njenih usana u istom ritmu. Takvo isto pulsiranje osetila je i između nogu. Vrelo i žudno.

Kada je uzdahnula, prislonio ju je još snažnije uza zid. Njegove ruke su je dodirivale, obožavale... Želele su je više od ičega na svetu. Zgrabio ju je za kukove i počeo lagano da je pomera prema svom udu, u ritmu koji je diktirao njegov jezik.

Drhtala je, zaprepašćena silinom sopstvene želje. Osećala je njegov dah na svom vratu poput vetra koji raspiruje vatru.

Uhvatio ju je za vilicu i privukao njeno lice sebi. „Želim te”, prošaputao je. U njegovom glasu se osećala neutoljiva glad.

„I ja tebe želim”, odgovorila je.

Počeo je da otkopčava kaiš i ona je požurila da mu pomogne u tome, tako da su im se prsti isprepletali.

Fanatično su pokušavali da se izbore da kaišem, tako da u početku nije ni registrovala da neko sumanuto lupa na vrata. Ceo njen svet predstavljao je ovaj stranac i njegove ruke na njenoj koži. Ali mora da je i on nešto primetio čim je opsovao i odmakao se od nje.

U trenutku joj je sinulo da su se ljudi sigurno skupili pred vratima. Čula je kako pričaju. Neke žene su se žalile na to što je jedini toalet u hotelskom predvorju zaključan. Onda im je neko rekao da se odmaknu, i začuli su se snažni udarci u bravu.

„O, bože!”, uzdahnula je.

Na svu sreću, neznanac nije bio paralisan koliko i ona. Brzo joj je navukao šljašteću haljinu, okrenuo je i zakopčao vešto kao da je kostimograf sa Brodveja. Kada se začuo ključ u bravi, i on je već bio sasvim obučan.

„Pusti da se ja pobrinem za ovo”, izjavio je i stao ispred nje da bi je zaklonio.

Stajao je odvažno poput ratnika, tako krupan i neustrašiv. Ako je bilo ko mogao da je poštedi sramote, onda je to bio ovaj čovek.

Ali Kloj više nije obraćala pažnju na to. Osećala se kao da joj se srce spustilo u pete i pognula je glavu. Mislila je da će joj srce iskočiti koliko je snažno lupalo. Čim su se vrata otvorila, krenula je u akciju. Proletela je pored njega i, iznenadivši okupljene ljude, pojurila ka izlazu iz hotela.

Bilo joj je krivo što je ostavila čoveka da se sam izvuče iz neprijatne situacije, ali ipak ne toliko da bi ostala. Nije ni sekunde oklevala ni kada je shvatila da joj je torbica ostala u toaletu. Tek kada se probila kroz masu, okrenula se na trenutak i pogledala iza sebe. Posmatrao ju je. Iznenadjenje na njegovom strogom licu prerاسlo

je u bes kada je shvatio šta je učinila. U trenutku se pokajala zbog svog postupka. Delovao je kao tip čoveka koga ni slučajno ne treba razbesneti. Nadala se da ga više nikada neće videti.

Izletela je iz hotela na vetar koji se nimalo nije stišao. Pred očima su joj promicale slike onoga što se desilo. On i ona. Spojeni u strasnom zagrljaju, a onda razdvojeni. Jasno je videla sve. Bila je drugačija. Promenjena.

Želeći više od svega da pobegne odatle, pronašla je svoj auto, zahvalna što ispod vrata postoji skrivena kutija sa rezervnim ključem. Morala je da se vrati kući, nazad u svoj bezbedni svet i da vrati život u red koji je teškom mukom stvorila. Ali kada je skliznula na sedište i konačno uspela da okrene ključ, kroz glavu joj je proletelo da se njen savršeno uređeni svet zauvek promenio i da više nikad neće biti isti.